

РЕШЕНИЕ

№ 20630

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7463** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], срещу решение № 97-00-61/01.07.2024 г., в частта по т. 2, издадено от главния секретар на министерство на културата, с което е отказано предоставяне на достъп до поискана от т. 2 до т. 6 от заявление вх. № 97-00-61/20.06.2024 г. от жалбоподателя обществена информация.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението, в оспорената му част. Счита мотивите на органа за отказ за неубедителни, тъй като ответникът е посочил, че исканата информация представлява субективен интерес на сдружението. Това обаче по никакъв начин не противоречи на чл. 41 от Конституцията на Р. България, относно правото на гражданите на информация, което право отразява техен законен интерес. Счита, че поисканата информация е обществена такава, свързана е с обществения живот в страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за работата на ответника, който е задължено лице по смисъла на ЗДОИ. Моли да бъде отменено решението в оспорената част и ответника да бъде задължен да му предостави точно поисканата информация.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. С., който поддържа жалбата. Уточнява, че би разделил възраженията им срещу решението, което са посочили по точки от 2 до 6, на две части. По отношение на точки от 3 до 6 счита, че зададените въпроси дават възможност за отговор, който съдържа статистика, без да се

влиза в конкретика на проверяваните търговски обекти. Така са зададени въпросите кои или колко. Видно от отговора по т. 1, министерството е посочило брой на обекти и те са доволни от този отговор. По т. 2, доколкото министерството твърди, че е налице служебна и търговска тайна, обръща внимание, че понятието служебна тайна не е дефинирано в ЗДОИ. За него може само да се гадае. Счита, че въпросите, които задават, могат да получат отговор от министерството. Ако считат, че някаква служебна тайна е застрашена, те могат да обобщят информацията, или да я преразкажат, но не счита, че е правилно да отказват изобщо. За понятието търговска тайна счита, че не би трябвало министерството изобщо да ги притеснява. Моли да се уважи жалбата и съдът да задължи министерството да даде пълна информация по зададените въпроси. Претендира разноски, за които представя списък.

В писмени бележки доразвива съображенията си за основателност на жалбата, като излага съображения за немотивираност на решението на ответника. Счита, че в случая е налице и надделяващ обществен интерес от разкриване на поисканата информация. Моли за отмяна на решението в оспорената част.

Ответната страна – главен секретар на министерство на културата, чрез юрк. Г. моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Г., моли да се отхвърли жалбата. Навежда твърдения, че в исканото заявление не става ясно какъв е надделяващият обществен интерес. Счита, че става въпрос за информация, която субекта иска да ползва за себе си. С тази информация разполага, още повече, че резултатите от проверките се публикуват на сайта на Министерството на културата. Става въпрос за злоупотреба с правото, защото гражданите следва да бъдат осведомени, но когато става въпрос за конкретен субект, който би извлякъл частна полза от исканата информация, тя не може да бъде възприета като обществен интерес.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на решението. Счита, че е налице основание за ограничаване на достъпа до обществена информация, а именно чл. 98, ал.3, т.2, т.3 и т.4 от ЗАПСП, съгласно който длъжностните лица от министерство на културата, следва да опазват служебната и търговска тайна, станалата им известна във връзка с извършваните проверки. Счита, че жалбоподателят е множество заявления с идентично съдържание, поради което той не упражнява правото си на достъп добросъвестно. Моли за отхвърляне на жалбата
СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Сдружение „Музикаутор“ е подадено заявление за достъп до обществена информация до министъра на културата, с вх. № 97-00-61/20.06.2024 г.г., с което е поискано от министъра да му предостави следната информация:

1. Колко проверки по спазването на Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти са извършени от инспектори от Дирекция “Авторско право и сродните му права” при МК за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г.?

2. Кои са проверените по т. 1 обекти; адресите на обектите; фирмите, които ги стопанисват; ЕИК на фирмите и установените музикални произведения?

3. Кои или колко от проверените по т. 1 обекти са представили договори за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката, която звучи в тях?

4. Кои или колко от проверените по т. 1 обекти са представили договори с „Музикаутор“ за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката, която звучи в тях?

5. В кои или в колко от проверените по т. 1 обекти е установено нарушение на ЗАПСП при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти?

6. Срещу колко от проверените по т. 1 обекти и какви правни действия е предприело МК в изпълнение на своите правомощия по ЗАПСП?

В заявлението е посочено, че желае информацията да му бъде предоставена на електронен адрес: [електронна поща].

Посочено е още, че е налице надделяващ обществен интерес.

На 21.06.2024 г., директорът на дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ към МК е поискал от директора на дирекция Авторско право и сродните му права становище относно поисканата със заявлението информация.

На същата дата, с рег. № 97-00-61/21.06.2024 г., директорът на АПСП е предоставил становище, в което е посочено, че по т.1 - за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., инспекторите от дирекция АПСП са извършили 453 /четиристотин петдесет и три/ проверки за спазването на ЗАПСП при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти.

Посочено е още, че по отношение на предоставянето на информация по т. 2 за адресите на обектите, фирмите които ги стопанисват, ЕИК на същите и констатираните музикални произведения, както и исканата информация по т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от заявлението, счита, че предоставянето на информацията следва да бъде отказано, като не е налице и надделяващ обществен интерес.

На 01.07.2024 г., главния секретар на МК е издал решение № 97-00-61/01.07.2024 г., в което е посочено, че по т. 1 се предоставя пълен достъп до исканата обществена информация в т. 1 от заявлението, а именно: за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., инспекторите от дирекция АПСП са извършили 453 /четиристотин петдесет и три/ проверки за спазването на ЗАПСП, при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти.

По т. 2 е посочено, че се отказва да се предостави достъп до исканата информация по т. 2-6 от заявлението, на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ.

В мотивите се сочи, че правото на достъп до обществена информация е по принцип свободно, но разпоредбите на чл. 4, ал. 3 и чл. 7, ал. 1 ЗДОИ предвиждат възможността това право да е изключено, пълно или частично ограничено по силата на друг закон. Т. ограничение в случая е налице в чл. 98, ал. 3, т. 2, т. 3 и т. 4 ЗАПСП, според който длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата са длъжни да: опазват служебната и търговската тайна станала им известна във връзка с извършваните проверки; не разгласяват данни от проверките; използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението.

Посочено е, че нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин, юридическо лице, включително лице, засегнато от проверката, да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до административно наказателните преписки, както и да се

снабди с копие от конкретни документи по тях за собствени нужди, както и че предоставянето на информацията следва да бъде отказано поради липса на надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ, доколкото поисканата информация касае проверки на субекти, упражняващи дейност в областта на авторските права и търсената информация касае субективен интерес на „Музикаутор“, с оглед дейността на дружеството, което противоречи на целта на Закона за достъп до обществена информация.

В заключение в мотивите на решението е посочено, че така поисканата информация за резултатите от извършените проверки, констатираните нарушения, данни за търговците, стопанисващи обектите на проверка, констатираните музикални произведения и т.н., изцяло противоречи на характера и смисъла на ЗДОИ, който предписва право на достъп до обществена информация, съгласно дефинициите ѝ в чл. 9, чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ така, както е създадена и съхранена от задължените субекти. Дирекция АПСП не поддържа исканата информация във вида и формата, в която е заявена от „Музикаутор“.

Решението е връчено на сдружението на 04.07.2024 г. с писмо с обратна разписка.

Жалбата е подадена на 10.07.2024 г. с вх. № 62-00-371/10.07.2024 г. чрез административния орган до АССГ.

Със заповед № РД09-377/09.05.2023 г. министърът на културата е възложил на главния секретар на министерството да подписва решения по ЗДОИ за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

По делото са представени писмо на директора на дирекция АПСП към МК рег. № 62-00-331/06.10.2023 г. до Сдружение „Музикаутор“, с въпроси към сдружението във връзка с констатирани произведения в проверени обекти, с приложен списък с обекти, адреси и констатирани произведения на територията на [населено място], [населено място], местност А., [населено място], [населено място], [населено място] и Арапя.

Представено е и писмо на директора на дирекция АПСП към МК рег. № 04-02-37/27.02.2023 г. до Сдружение „Музикаутор“, с въпроси към сдружението във връзка с констатирани произведения в проверени обекти, с приложен списък с обекти, адреси и констатирани произведения на територията на [населено място], [населено място] и [населено място].

Представен е и отговор от Сдружение „Музикаутор“ до директора на дирекция АПСП към МК, с изх. № 108-2436/10.03.2023 г., към който е приложен списък на обекти и идентифицираните произведения,

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение № 97-00-61/01.07.2024 г., в частта по т. 2, издадено от главния секретар на министерство на културата, с което е отказано предоставяне на достъп до поискана от т. 2 до т. 6 от заявление вх. № 97-00-61/20.06.2024 г. от Сдружение „Музикаутор“ обществена информация.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годен за оспорване акт – решение, в частта му за отказ от предоставяне на достъп до

обществена информация. Жалбата е подадена и в срока за обжалване на решението. Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е частично основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Министъра на културата е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3 ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейности от компетентността на министерство на културата, то министърът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ.

В настоящия случай, оспореното решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган – главния секретар на МК, в кръга на предоставените му правомощия от министъра на културата със заповед № РД09-377/09.05.2023 г.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В мотивите са посочени причини, поради които не се предоставя информацията. Т.е., в частта, в която информацията не е предоставена, е обяснено какви са причините за това. В този смисъл са посочени правните и фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това, решението е мотивирано. Съдържа се органа, който го е издал, заявлението по което се постановява, адресата на акта и поисканата информация. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1, във вр. с чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая 14-дневния срок е спазен.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесния административен акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на решението с процесуалните правила, законосъобразността на отказа ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална" и "служебна" обществена информация и е определен предметният обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл. 10 ЗДОИ "официална" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ "служебна" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Съдът приема, че в случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ, както и е отправено до задължен субект по чл. 3, ал. 1, пр. 3-то от ЗДОИ. Следва да се уточни, че обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и същия не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки един гражданин. Право на достъп до конкретна обществена информация има всяко едно лице, без оглед на неговия статус или работа, което по някакъв начин се интересува от заявената информация.

Настоящият съдебен състав счита, че частично исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Съдът приема, че търсената със заявлението информация в частта по т. 2 от заявлението, в частта за „кои са проверените обекти“ е публично достъпна на сайта на министерство на културата, в раздела „Авторско право“, като там са посочени проверките, които са извършени, датите на извършване, мястото и провереният обект. Съобразно нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗДОИ, органите информират за своята дейност чрез публикуване или съобщаване в друга форма. В тази връзка и съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗДОИ установяващ, че когато информацията е обнародвана и съответно публикувана, сезирания орган следва да посочи къде се намира заявената

информация. З. е следвало да се уведоми, че информацията за извършвани от инспекторите от дирекция „Авторско право и сродните му права“ проверки за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., е публикувана на интернет - страницата на МК, секция „Авторско право“. В тази част търсената информация е общодостъпна и публично известна, като на заявителя е следвало да се посочи точен електронен адрес на електронната страница, където е публикувана – на сайта на МК. Именно тук намира приложение разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ, съобразно която, формите за предоставяне на достъп до обществена информация са: копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. Логиката на цитираната разпоредба е да не се преповтаря информация, която може да бъде намерена на съответния интернет адрес, като същият обаче следва да бъде точен и конкретен и да предоставя пряк достъп до поисканата от заявителя информация.

В частта по т.2 от заявлението относно „адресите на обектите“, „фирмите, които ги стопанисват“ и „установените музикални произведения“, засяга обществения живот в страната, тъй като касае дейността на МК, като орган, проверяващ спазването на ЗАПСП. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

Съобразно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Съгласно текста на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес частично в случая се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на МК в областта на проверките по спазване на ЗАПСП. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на министерството пред обществото.

Информацията по т.2 от заявлението относно „адресите на обектите“, „фирмите, които ги стопанисват“ и „установените музикални произведения“, съдът счита, че е налична при задълженото лице и е изготвена във формата на справка. Видно от писмо на директора на дирекция АПСП към МК рег. № 62-00-331/06.10.2023 г. до Сдружение „Музикаутор“, с въпроси към сдружението във връзка с констатирани произведения в проверени обекти, с приложен списък с обекти, адреси и констатирани произведения на територията на [населено място], [населено място], местност А., [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и Арапя, както писмо на директора на дирекция АПСП към МК рег. № 04-02-37/27.02.2023 г. до Сдружение „Музикаутор“, с въпроси към сдружението във връзка с констатирани

произведения в проверени обекти, с приложен списък с обекти, адреси и констатирани произведения на територията на [населено място], [населено място] и [населено място], поисканата информация е създадена и се съхранява в министерство на културата. В тази връзка не се споделят наведените доводи от страна на процесуалния представител на ответника, че тези писма предхождат издаването на процесното решение, поради което жалбоподателят е разполагал с търсената информация. Очевидно предхождайки решението, съдържащата се в писмата информация не обхваща периода, посочен в заявлението, а също е предоставена по друг повод, различен от производство по ЗДОИ.

Информацията относно ЕИК на дружествата, стопанисващи проверените обекти се съдържа на сайта на Агенция по вписванията: <https://portal.registryagency.bg/CR/R./VerificationPersonOrg>, и всяко лице може да извърши справка по име на фирма и ЕИК на юридическото лице. Т.е. бидейки предоставена информацията по т. 2 от заявлението, в частта за „фирмите, които стопанисват проверените обекти“, жалбоподателят може да извърши самостоятелно справка на сайта на Агенция по вписванията, където може да получи търсената информация.

Поради изложеното, т.2 от решението, в частта по т. 2 от заявлението за „проверени обекти“, „адресите на обектите“, „фирмите, които ги стопанисват“ и „установените музикални произведения“, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Като, при предоставянето на поисканата информация, ако информацията се съдържа на сайта на министерството, следва да се предостави линк към информацията. А относно ЕИК на дружествата, стопанисващи проверените обекти, органът правилно е отказа предоставяне на информацията, макар и по други съображения.

Съдът приема, че информацията по т. 3, т. 5, в частта „колко“ и „в колко“ и т. 6 от заявлението, няма законова пречка да бъде предоставена на заявителя. Касае се за обобщение, или статистика, с която би следвало органа да разполага, предвид на това, че разполага с информация относно броя на извършените проверки. Следва да знае колко от проверените обекти са представили договори за уреждане на авторските права, както и в колко от обектите са установени нарушения и съответно са предприети действия по санкциониране на тези нарушения. Тази статистическа информация отразява дейността на министерството в областта на авторското право и ответника следва да разполага с нея. С предоставянето на количествения измерител на поисканата с т. 3, т. 5 и т. 6 информация, не се засягат интересите на трети лица и няма пречка да бъде предоставена. Ако посочената информация се съдържа в доклад за дейността на Министерството, съответно на дирекция Авторско право и сродните му права и същия е публикуван на сайта на министерството, то следва да се представи на жалбоподателя линк към информацията.

В останалата част от поисканата с т. 3 и т. 5 информация относно проверяваните обекти /кои са представили договори за уреждане на авторските права, в кои от обектите са установени нарушения/ съдът счита, че са налице основания за отказ от предоставяне на поисканата информация. Това е така, тъй като съгласно чл. 4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. А съгласно чл. 7, ал.1 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от

обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай поисканата информация касае установени от длъжностни лица при МК нарушения на ЗАПСП, която може да се класифицира като служебна тайна, тъй като с оповестяване за извършено нарушение от едно дружество може да се орони престижа на това дружество. Съгласно чл. 98, ал.3 от ЗАПСП длъжностните лица, извършващи проверките за длъжни да опазват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки, да не разгласяват данни от проверките и да използват информацията от проверките само за целите на производството по нарушението. В този смисъл, настоящия съдебен състав намира, че за информацията по т. 3 и т. 5, в частта относно „кой“, „в кой“ от заявлението, е налице забраната, разписана в чл. 7, ал.1 ЗДОИ, тъй като същата представлява служебна тайна и не следва да бъде предоставена. В случая не може да се приеме, че информацията е и с надделяващ обществен интерес, тъй като не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Исканите документи и информация не касаят проверка на субекти, упражняващи търговска дейност в областта на авторските права в областта на културата.

Информацията по т.4 от заявлението /кой или колко от проверените по т. 1 обекти са представили договори с „Музикаутор“ за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката, която звучи в тях/ не попада в обхвата на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. В тази част отговорите на поставения въпрос не представляват нито официална обществена информация, нито служебна такава, тъй като касаят дружеството заявител. След като му бъде предоставена информация по т.2 от заявлението, жалбоподателят следва да е наясно с кое от проверените дружества има договори за уреждане на авторските права за публично изпълнение на музиката и с кое няма. Жалбоподателят е страна по тези договори, поради което МК не следва да предоставя тази информация.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен в частта по т. 2, досежно т. 2 от заявлението, в частта за „проверени обекти“, „адресите на обектите“, „фирмите, които ги стопанисват“ и „установените музикални произведения“, в частта по т.3 и т.5 в частта „колко“ и „в колко“, и по т.6 от заявлението, като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата в тази част, като основателна, следва да се уважи, като на жалбоподателя се предостави достъп до поисканата информация, било под формата на списък, било с посочване на интернет адрес, на който може да получи поисканата информация.

В останалата част по т. 2 от решението, с която на заявителя е отказан достъп до поисканата информация, /по т.2 от заявлението в частта „ЕИК на фирмите“, т. 3 и т. 5 от заявлението, в частта относно „кой“, „в кой“, както и в частта по т.4/ решението е законосъобразно и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски пропорционално на уважената част от жалбата. Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 лв. и заплатена държавна такса в размер на 10 лв., или общо в размер на 250 лв. Съобразно уважената част от жалбата, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на

125 лв.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се определят разноски в размер на 100 лв. Съобразно отхвърлената част от жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 50 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 97-00-61/01.07.2024 г., издадено от главния секретар на министерство на културата, **В ЧАСТТА** по т. 2 от него, с което е отказан достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление с вх. № 97-00-61/20.06.2024 г., касателно т.2 от заявлението относно „проверени обекти“, „адресите на обектите“, „фирмите, които ги стопанисват“ и „установените музикални произведения“, т.3 и т.5 относно „колко“ и „в колко“, и т.6 от заявлението.

ВРЪЩА делото като преписка на министъра на културата, за ново произнасяне по подаденото от Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК] заявление за достъп до обществена информация с вх. № 97-00-61/20.06.2024 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК], срещу решение № 97-00-61/01.07.2024 г., издадено от главния секретар на министерство на културата, с което е отказан достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление с вх. № 97-00-61/20.06.2024 г. в останалата част от заявлението /т.2 в частта „ЕИК на фирмите“, т.3 и т.5 в частта „кои“, „в кои“, както и в частта по т.4/.

ОСЪЖДА Министерство на културата **ДА ЗАПЛАТИ** на Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК], сумата от 125,00 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Министерство на културата, сумата от 50 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: